

ind i en Lov, som nu en Gang ikke passer for dette Fag? At sammenstille Bagere og Konditorer forekommer mig ret meningsløst, da de førstes væsentlige Salg finder Sted om Morgenen, medens de sidstnævntes Salg i det væsentlige finder Sted om Aftenen. Men for øvrigt er der ingen Anledning til at komme ind herpaa, thi Mindretallet har i sine Forslag gjort Ret og Skel mellem begge Parter.

Naar Flertallet taler om, at der i Lovforslaget findes en Bestemmelse om Revision inden Udgangen af Aaret 1912—13, forekommer det mig at være en daarlign Trøst for Konditorerne, thi „medens Græsset gror, dør Horsemo'r“. Det ærede Flertal kan umulig mene, at nogen forretningsdrivende kan holde ud at drive en Forretning i 3—4 Aar med de samme Udgifter som tidligere, men med en Omsætning, der er formindsket med 25—33 pCt. Og hvad faa Konditorerne saa, hvis de leve, naar Revisionstidspunktet kommer? Jeg har ikke set nogen Løfter i den Retning fra Flertallets Side.

Naar Flertallet udtaler, at dersom det, der indrømmes Kagebagere og Konditorer, ogsaa skal finde Anvendelse paa Bagere, ville Brødsalg og Mejeriudsalg forlange det samme, er dertil at bemærke, at Brødsalg og Mejeriudsalg nu skulle lukke Kl. 8 og ikke have den Ret til at holde aabent for Fortæring paa Stedet, som Bagerne og Konditorerne nu have. Der kan derfor umulig med Rette fra Brødsalg og Mejeriudsalg stilles noget Krav, fordi Konditorerne og Bagerne efter Mindretallets Forslag faa Lov til at holde aabent fra Kl. 8—9 om Aftenen for Salg ud af Huset af Kager og Konditorvarer, men derimod hverken af Brød eller andre Varer.

Da Mindretallet ikke i Flertallets Udtalelser eller Betænkning har fundet tilfredsstillende Argumenter derimod, tillader jeg mig at anbefale Mindretallets Forslag til Vedtagelse af dette høje Ting; disse Forslag ville saa vist ikke skade nogen næringsdrivendes Interesser eller gøre Ulykker for Loven af 19. Juni 1908.

Indenrigsministeren (Berntsen): Udvalgets ærede Ordfører (H. N. Hansen) indledede sit Foredrag med at sige, at det var jo ikke nogen stor Sag, vi stod overfor, men en indviklet Sag. Den ærede Ordfører har Ret i begge Dele. Vel er det ikke nogen stor Sag, men den berører dog mange Menneskers økonomiske Vel, og jeg beklager, at Udvalgets Flertal ikke

har villet gøre nogen som helst Indrømmelse overfor det Forslag, jeg har tilladt mig at fremsætte for det høje Ting. En Forandring i den bestaaende Tilstand er bleven en Nødvendighed, fordi den Bestemmelse, der findes i den i Fjor vedtagne saakaldte Lukkelovs § 3, er forandret ved en Højesteretsdom af 15. Februar d. A., idet Begrebet „tilberedte Spisevarer“ af Højesteret er opfattet anderledes, end det har været opfattet her — Højesteret har nemlig ment, at Kager høre til „tilberedte Spisevarer“. Jeg har dog fundet, at man ikke behøvede i dette Tilfælde at komme tilbage til det, der var Forudsætningen for den saakaldte Lukkelov. Det har den ærede Ordfører jo Ret i, at Meningen med Lukkeloven var den, at Kl. 8 lukkes Forretningerne af Hensyn til det Personale, der tjener i Forretningerne, for at de kunne gaa hjem og sige: Nu ere vi fri. Men overfor Spørgsmaalet om Konditorernes og Kagebagernes Butikker er Forholdet et helt andet, thi selv om Klokken er 8, bliver Personalet i Butikkerne af den simple Grund, at Kagebagerne og Konditorerne have Lov til at sælge til Fortæring i deres Butikker til ud paa Aftenen. Personalet faar ikke dér den Frihed, som det faar i alle andre Forretninger. Det eneste, der er forbudt Kagebagerne og Konditorerne, er at sælge ud af Huset efter Kl. 8, men inde i Huset maa de sælge til Fortæring, saa meget de kunne og ville, og som Følge deraf beholde de Personalet.

Jeg mener derfor, at Flertallet er uforudset angst for Konsekvenserne af at gøre en Indrømmelse overfor det Standpunkt, Regeringen har indtaget i denne Sag, thi der kan ikke drages den Konsekvens ud deraf, som den ærede Ordfører mente. Den ærede Ordfører var bange for, at naar man gjorde en Indrømmelse her, vilde man i den nærmeste Fremtid komme til at staa overfor Krav fra Cigarhandlere, Mejerier, Boghandlere og andre. Men det er ikke rigtigt, Forholdet er anderledes overfor de næringsdrivende, som her er Tale om, end overfor alle andre næringsdrivende, idet, som jeg gjorde opmærksom paa, Personalet Kl. 8 kan gaa hjem fra alle andre Forretninger, men efter Kl. 8 maa blive her, fordi der sælges til Fortæring i de vedkommende Butikker. — Et Paabud om Lukning Kl. 8 er ogsaa til Gene for mange Mennesker, ikke mindst her i København. Det er uberegneligt, hvor mange Mennesker der en Aften falder ind i Restaura-